

Iris Bakker
www.levenswerken.eu

Mensen die beter tot hun recht komen, zijn productiever.
Dit is het fundament voor de florerende organisatie.

Reijerskoop 94 • 2771 BS Boskoop • T 06-12463964
E iris.bakker@levenswerken.eu

Even wat getokkel

In een overheidsgebouw werd een werkplekbezetting-meting gehouden om vast te stellen wanneer welke werkplek bezet was en welke activiteit daar dan werd uitgevoerd. De meting vond plaats in het kader van een mogelijke verhuizing naar een ander pand. Het deed me denken aan een hele domme kippenboer die een nieuw kippenhok gaat bouwen. Bekend is dat kippen bij schemering op stok gaan en dat elke kip altijd zo hoog mogelijk wil zitten. Nu hebben we echter te maken met een hele domme kippenboer die dat niet weet. Zijn oude kippenhok heeft twee stokken: helemaal bovenin het hok een klein stokje, voldoende voor maar één kip en een grote stok wat lager. Uiteraard ziet de boer dat helemaal bovenin inderdaad één kip zit en u begrijpt dat dat haantje de voorste is. Op de lagere stok zitten de verdrietige hennetjes die de strijd met haantje de voorste verloren hebben. Ook de hennetjes hadden natuurlijk allemaal op het hogere stokje willen zitten. De boer echter die regelmatig eitjes gaat rapen in het hok ziet de haan altijd boven zitten, de hennetjes beneden, ziet niet hun verdrietige oogopslag en denkt dat deze bezetting uitstekend is. En omdat hij telkens constateert dat de kippen zitten zoals ze zitten en zich totaal niet realiseert dat ze zo niet hadden willen zitten, bouwt hij een nieuw kippenhok, wederom met een klein stokje boven en een grote stok wat lager.

Ook bij het overheidsgebouw wordt op basis van mogelijke verkeerde werkplekken gemeten. Je kunt er bovendien gevoeglijk van uit gaan dat er alleen naar het type werkplek wordt gekeken en niet zozeer naar de rijke differentiatie van de aard van het uitzicht, ruimtevormen, toegepaste kleuren, al of niet de geur van het restaurant, de bewegingsenergie van de gang, de oriëntatie, kunst, beplanting, verschillen in licht...De jongeman die de meting uitvoerde, liep daarvoor immers veel te vlotjes langs. En omdat er misschien wel heel verkeerde werkplekken zijn, zijn er in de loop van de tijd bovendien misschien wel meer mensen thuis gaan werken. Er werken dus waarschijnlijk minder mensen, dan er mensen hadden willen werken. Die werkplekbezetting metende mensen zouden dus wel eens de verkeerde werkplekken kunnen bemeten, de invloed van de omgeving kunnen vergeten, minder mensen aan kunnen treffen of activiteiten signaleren die mensen daar wel doen maar eigenlijk liever niet daar deden, maar tja er was gewoon even geen andere optie. Wat vooral echter niet wordt gemeten is de werkelijke behoefte van de mensen, net zoals de domme kippenboer niet keek naar de werkelijke behoefte van de kippen en geen oog had voor de verdrietige hennetjes. En zo komt het misschien wel dat we nog steeds leven in een legbatterij van een kakelfonie van geluiden, streskippen en haantjesgedrag. Het is dus noodzakelijk dat we echt eens wat dieper gaan nadenken over een werkomgeving waar wij ons kiplekker voelen. Kijk dan niet met een kippige blik, maar leer werkelijk te zien, is dan het devies.

Iris Bakker
www.levenswerken.eu